

РЕШЕНИЕ

№ 4017

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **10207** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 03.10.2012г. по нахд № 8149/2012г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав е отменил изцяло наказателно постановление (НП) № КГ-662/28.12.2009, издадено от директора на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на основание чл. 34, ал.2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ) на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000,00лв.(десет хиляди лева) за нарушение на чл. 8, ал.2 от ЗЧАВ, във връзка с чл.6, т.2 Приложение № 2 от Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от директора на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с която се изразява искане за отмяна на оспореното решение, като вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава наказателното постановление.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при допуснато нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са съображения, че деянието, за което е наложена административна санкция безспорно се установява от събраните доказателства.

Ответникът, редовно призован, представлява се адвокат Л. и адвокат И., които оспорват жалбата, с искане същата да бъде приета за неоснователна и оспореното

първоинстанционно решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – наказателно постановление, което подлежи на съдебен контрол. Същото е правилно, по следните съображения:

Видно от събраните по делото доказателства, административното нарушение, за което е наложена санкция е извършено на 03.06.2009г. Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. В чл. 81, ал. 3 от НК е уредена абсолютната давност, при която, независимо от нейното спиране и прекъсване, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК срок от 2 години, относим към хипотезата на извършено административно нарушение. От това следва, че срокът на абсолютната давност е 3-годишен от датата на извършване на нарушението. Приложимостта на института на абсолютната давност в производствата по обжалване на НП пред районните съдилища, съответно в касационните производства пред административните съдилища, произтича от препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, според която по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. При липсата на изрична уредба в административно-наказателния закон и след като абсолютната давност се прилага за деяния с по-висока степен на обществена опасност като престъпленията, по аргумент за по-силното основание тя следва да бъде приложима и за административните нарушения. В противен случай би се стигнало до поставянето на лице, извършило нарушение, в по-тежко положение от извършителя на престъпление.

В конкретния случай, АУАН е съставен за нарушение на ЗЧАВ, чието извършване се твърди, че се е осъществило на 03.06.2009г., т.е. по отношение на нарушението, за което е наложена санкцията е изтекъл 3-годишният срок по чл. 81, ал. 3 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН. Последниците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяването на правото на държавата в лицето на административно-наказващия орган да реализира отговорността на адресата на НП.

Неприложима към случая е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Обн., ДВ, бр. 26 от 2010г.), с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност, е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на административното нарушение. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за дееца закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

Поради постановената от районния съд отмяна на наказателното постановление и

констатираната от касационната инстанция отрицателна предпоставка за ангажиране отговорността на юридическото лице обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав от 03.10.2012г., постановено по НАХД № 8149, по описа на съда за 2012г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.